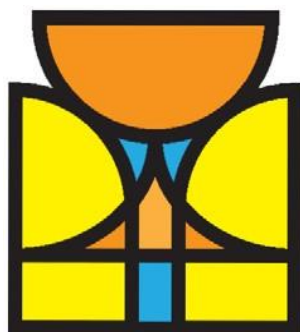

**Druhý Sbor
Českobratrské Církvě Evangelické
V Praze 3 – Žižkově**

2023

20

*Epištola Žižkovským
neděle 15. října 2023*

*Proč se tak trpce rmoutíš, má duše,
proč ve mně úzkostně sténáš?
Na Boha čekej,
opět mu budu vzdávat chválu,
jen jemu, své spáse.
(žalm 42,6)*

POZDRAV

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, srdečně Vás zdravím z našeho žižkovského sboru. Těším se na setkání s Vámi.

Dnešní sbírka byla celocírkevní, určena na Jubilejní toleranční dar Jeronymovy Jednoty. Děkujeme za Vaši štědrost i za to, že pamatujete na náš sbor.

Ve středu 11.10. se sešlo staršovstvo ke své pravidelné schůzi. Staršovstvo se mimo jiné zabíralo otázkou chystané nástavby. Nyní jsme ve fázi výběru firmy, která vestavbu zrealizuje.

Od 1. října na náš sbor nastoupila s. vikářka paní Eliška Vančová. Elišku mezi námi srdečně vítáme a těšíme se na spolupráci. Budete se s ní potkávat při všech aktivitách sboru. Věříme, že to bude radostný, požehnaný čas jak pro ni, tak pro společenství sboru. V budově evangelického sboru na Vinohradech (Korunní 60) se ve dnech 17., 18. a 20. října koná urgentní sbírka Berkatu na Ukrajinu. Více v příloze mailu.

Diakonie Broumov pořádá pravidelnou podzimní sbírku oblečení, ložního prádla, potřeb do domácnosti, potřeb pro děti... Věci, které chcete odložit a ještě mohou posloužit druhým, můžete nosit v pátek 20.10. od 13h do 18h a v sobotu 21.10. od 10h do 16h do sboru Žižkov 1 v Prokopově ulici 4.

Program následujícího týdne: V pondělí v 18h: Tensing;
V úterý v 18h se sejdou děti ke svému programu.
Ve středu v 9:30h se sejdou maminky s malými dětmi.
Ve 20:30h Biblická půlhodinka online.
Ve čtvrtek 19.10. jste srdečně zváni na další Podvečer nad Biblií. Sejdeme se v 19h v presbyterně sboru.
V sobotu 21.10. se bude konat v Poděbradech oslava 70 let od první ordinace žen v ČCE. Programe je plánován od 10h do 17h.
V neděli 22. října budeme slavit Díkčinění, bude vysluhována večeře Páně.
Jsem Vám k dispozici pro osobní rozhovory, návštěvu, modlitbu, praktickou pomoc, stačí dát vědět mailem nebo telefonem.

Těším se na Vás, Vaše farářka Olga Mrázková

ČTENÍ: Ge 15, 1-6

Po těchto událostech se stalo k Abramovi ve vidění slovo Hospodinovo: „Nic se neboj, Abrame, já jsem tvůj štít, tvá přehojná odměna.“ 2 Abram však řekl: „Panovníku Hospodine, co mi chceš dát? Jsem stále bezdětný. Nárok na můj dům bude mít damašský Elíezer.“ 3 Abram dále řekl: „Ach, nedopřáls mi potomka. To má být mým dědicem správce mého domu?“ 4 Hospodin však prohlásil: „Ten tvým dědicem nebude. Tvým dědicem bude ten, který vzejde z tvého lůna.“ 5 Vyvedl ho ven a pravil: „Pohleď na nebe a sečti hvězdy, dokážeš-li je spočítat.“ A dodal: „Tak tomu bude s tvým potomstvem.“ 6 Abram Hospodinovi uvěřil a on mu to připočetl jako spravedlnost.

EVANGELIUM: Lk 9, 37-45

37 Když příštího dne sestoupili z hory, vyšel mu vstříc veliký zástup. 38 A hle, jakýsi muž ze zástupu volal: „Mistře, prosím tě, ujmi se mého syna, vždyť je to mé jediné dítě; 39 hle, zachvacuje ho duch, takže znenadání vykřikuje, a lomcuje jím, až má pěnu kolem úst; jen stěží od něho odchází a tak ho moří. 40 Prosil jsem už tvé učedníky, aby ho vyhnali, ale nemohli.“ 41 Ježíš odpověděl: „Pokolení nevěřící a zvrácené, jak dlouho ještě mám být s vámi a snášet vás? Přived' sem svého syna!“ 42 Ještě než k němu přišel, démon ho povalil a zkroutil křečí. Ježíš pohrozil nečistému duchu, uzdravil chlapce a vrátil jej otcí. 43 Všichni žasli nad velikou Boží mocí. Když se všichni divili, co všechno učinil, řekl svým učedníkům:

44 "Slyšte a dobře si pamatujte tato slova: Syn člověka bude vydán do rukou lidí." 45 Oni však tomu slovu nerozuměli a jeho smysl jim zůstal skryt; proto nechápali, ale báli se ho na to slovo zeptat.

KÁZÁNÍ

Našla jsem si, že jsem na tenhle příběh kázala někdy před třemi lety, ale tehdy to bylo podle Marka. A znovu mě překvapilo, jak je ten Marek dramatičtější. Co všechno v tom příběhu má:

Učedníci se vrací s Ježíšem s hory proměnění a dole na ně už čeká velký zástup.

Marek dokáže zachytit atmosféru té chvíle – úplně si umíme představit, jak jim ještě v hlavách rezonuje to všechno, co tam nahoře zažili. Viděli Ježíše, jak rozmlouvá s Mojžíšem a Eliášem – s postavami z dávné a slavné minulosti. Ale také svým způsobem s postavami budoucnosti, vždyť se od nic čekalo, že se jednoho dne vrátí. A teď je tam viděli. A Ježíš s nimi probíral své poslání. Prostě ti tři, Petr, Jakub a Jan mají hlavu ještě v oblacích. Známe to všichni, jak potřebujeme čas, abychom události strávili. Doprožili. Když se od někud vracíme, potřebujeme čas na aklimatizaci. Tělo se přemísťuje rychleji než duše, alespoň ta má.

A dole přijde celkem očekávatelný náraz. Ten zástup, který tam dole na ně čeká, je takový předobraz církve. A ten obraz – už tady v evangeliu, není nijak valný, je takový trochu tristní. Někdo ty zbývající učedníky, kteří zůstali dole, přišel požádat o pomoc. Přesněji řečeno, někdo tam mezi nimi hledal Ježíše a od Ježíše čekal pomoc.

Jenomže Ježíše nenašel a tu pomoc také ne. Učedníci jsou z toho frustrovaní, zástupy taky, a nakonec se ještě mezi sebou pohádají.

Náraz je to nejenom pro ty tři učedníky, ale i pro Ježíše. I on měl zřejmě ještě hlavu v oblacích. A když přijde dolů, tak se jen zeptá: copak se tu děje? Copak zase provedli ti moji učedníci?

Takhle dramaticky to líčí Marek. Důležitý je v tom příběhu právě ten obraz církve, která si bez Ježíše neví rady.

Ale dramatičtěji to líčí i dál, když už se Ježíše dočkají. Ježíš tam s otcem toho dítěte řeší, jestli mu za těchto okolností vůbec dokáže věřit, že to Ježíš zvládne. A otec odpoví tou zvláštní větou: „*Věřím, pomoz mé nedověře.*“ Věřím, pomoz mi, když mi nejde ti věřit, když se mi to nedaří.

ii.

Tak tohle všechno u Lukáše chybí, nebo je nějak uhlazeno. Lukáše na tom příběhu nezajímá ten obraz církve. Lukáše nezajímá obraz, který si Theofil, jeho čtenář, vytvoří o zástupech kolem. Lukáše zajímá ten jeden konkrétní člověk. Člověk, který právě teď potřebuje s Ježíšem mluvit.

Zajímá Lukáše jako vypravěče, ale ještě podstatnější je, že zajímá Ježíše.

V Lukášově verzi Ježíš a jeho tři nejbližší učedníci také sestupují s hory, a také jsou nejspíš myšlenkami jinde. Také je tam dole čeká velký zástup. Ale stačí, aby v tom zástupu – jakýsi muž, prostě někdo koho neznáme a koho neznal ani Ježíš, stačí, aby zavolal o pomoc. A Ježíš se mu věnuje. Ježíš v tuto chvíli neřeší učedníky, ani neřeší zástup. Uprostřed toho velkého zástupu řeší jednoho člověka, který s ním potřebuje mluvit, který ho potřebuje.

A to je hodně silný moment, který bych si chtěla z dnešního příběhu vzít. Občas se nám lidem stane, že se necháváme unést mylným dojmem, že někdo vedle nás, v zástupu lidí okolo nás, je hezčí, chytřejší, připravenější, více toho stihne nebo naopak umí lépe odpočívat. Zkrátka propadneme nějakému pocitu zmaru či méněcennosti. Srovnávání vždycky vedlo do pekel, to víme, ale nějak to v nás prostě je. Smíme věřit,

že Ježíš nás přijímá takové jací jsme s našemi pochybnostmi a strachy. Smíme věřit, že k němu můžeme volat o pomoc. Obzvlášť dnes, kdy stabilita světa a hodnot, je tak otřesena. Smíme věřit, že můžeme volat o pomoc i pro jiné, tak jako otec volal o pomoc pro svého syna. Smíme věřit, že náš hlas bude vyslyšen.

iii.

Ten člověk má problémy se svým synem. Ale né takové, jaké někdy mívají rodiče se svými dětmi, které jim přerůstají přes hlavu. Tady cosi přerůstá přes hlavu tomu synovi. Drtí ho jakási nemoc, kterou on přestává zvládat. A jeho otec to může jen bezmocně pozorovat. Cítí bezmoc rodiče, který nemůže pomoci svému dítěti.

Ta nemoc, ty problémy jsou tu líčeny tak, jak byli tenkrát lidé zvyklí je chápat. Mluví o jakémsi démonu, o něčem démonském, co s jeho synem doslova mlátí o zem. A nikdo to nezpochybňuje, protože na tom, jak tomu bude říkat, zase až tak nezáleží. Podstatné je, že jeho dítě trpí a on se s tím obrátil na Ježíše.

iv.

Přesněji řečeno, ten otec se už stihl obrátit na Ježíšovy učedníky, ale ti si s tím nevěděli rady. Tenhle moment, který tak zaujal Marka tu alespoň na okraj zazní. Dokonce i ten Ježíšův povzdech, co to má za učedníky.

Ale moc se s tím nezdržuje, protože jde hlavně o to dítě. Které má aktuálně záchvat.

v.

Ježíš narozdíl od svých učedníků nezklame. *Uzdravil chlapce a vrátil jej otci.*

Zvláštní je tam ten výraz: *vrátil jej otci*

Nikde se tam nepíše, že by si ho půjčil, že by si ho vzal někam stranou nebo tak něco. Vypadá to, že ho uzdravil svým slovem, svou autoritou, silou osobnosti, hned na místě. Takže ta slova vrátil jej otci asi neznamenaají, že by si ho půjčil, ale naznačují, že si toho syna jaksi půjčovala, přivlastňovala ta nemoc. Otec už měl asi pocit, jako by ho ztrácel. Jako kdyby to už nebyl tak úplně on nebo nebyl tak úplně jeho. A teď se mu vrátil.

vi.

Teď se tam na chvíli vrátí ten zástup, který jsme spolu s Ježíšem tak trochu vytěsnily. Ty zástupy tam jsou a jsou svědky uzdravení, které se právě odehrálo. A *žasnou nad velkou Boží mocí.*

Ale Ježíš si jich už zase tak moc nevšímá a obrátí se ke svým učedníkům, aby jim řekl: *„Slyšte a dobře si pamatujte tato slova: Syn člověka bude vydán do rukou lidí.“*

Jako kdyby se v myšlenkách opět vrátil k tomu, o čem uvažoval a o čem mluvili předtím: o jeho cestě do Jeruzaléma.

Tady v té souvislosti to může znamenat varování: takhle jednoduše to nepůjde vždycky. Občas si budete muset poradit i vy. Taky by to mohlo znamenat: budete volat, ale ta pomoc bude vypadat jinak, než si umíte představit, než jsme schopni dohlédnout. I v časech skepse, strachu, nejistoty zůstaňte ostrůvky naděje, solí země.

Pane Ježíši Kriste, děkujeme ti, že ti smíme důvěřovat a k tobě volat. Amen.

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Pane Ježíši Kriste,
ty hledáš ztracené
neodvracíš se od trpících,
snímáš z ustaraných starost
a z ustrašených strach.
Ty uzdravuješ nemocné,
máš trpělivost i s naší nechápavostí a hledáním.
Tobě předkládáme své prosby za všechny ztrápené:
za všechny nemocné, kterým neumíme sami pomoci;
za osamělé, kterým neumíme nabídnout svoji
společnost.
Za lidi v těžkých rozhodováních;

za ty, kdo se jakkoliv provinili proti svým bližním a marně hledají cestu zpátky.
Prosíme tě za všechny vězně,
za všechny uprchlíky,
za země, ve kterých je válka, nejistota a hlad.
Odvažujeme se prosit i za sebe a za své nejbližší, za naše společenství
a všechny a všechno ti předkládáme v tiché modlitbě.

POSLÁNÍ: Řm 13,8

Nikomu nebud'te nic dlužni, než abyste se navzájem milovali, neboť ten, kdo miluje druhého, naplnil zákon.

POŽEHNÁNÍ

At' vám milost dělá život krásným a bohatým
před Boží tváří,
láska at' vás provází a hřeje
a at' vás brání před chladem a mrazem lidské zloby
a Boží pravda at' vám svítí na cestu,
když se tma chopí moci. Amen.

KONTAKTY

Druhý sbor ČCE v Praze 3 – Žižkově
Čajkovského 1639/10,
130 00 Praha 3

tel: 222 722 753, 739 244 619

E-mail: zizkov2@evangnet.cz

Web: <https://zizkov2.evangnet.cz>

farářka: Olga Mrázková, tel: 608 474 527,

E-mail: olimrazkova@seznam.cz

Úřední hodiny: po 17-19; jindy (po dohodě)

kurátorka: Eva Potměšilová, tel: 604 180 711,

E-mail: eva.potmesilova@seznam.cz

správa domů: Petr Klas, tel. 603 559 984

E-mail: domycajkov@seznam.cz

úřední hodiny: po: 8h-12h, 16h-18h; út, st a pá: 8h-9h;

čt: 8h-9h, 15h-19h

účetní: Michaela Bartošková

E-mail: michaela.zizkov2@seznam.cz

úřední hodiny: po: 16 h-19h

číslo účtu: 2700073883/2010